

Juli 2020

Seneste nyt

Preben Bang Henriksens Nyhedsbrev (85)

Sund fornuft på nordjysk

Sproget i folketingsalen

Der skal selvfølgelig være respekt om møderne i folketingsalen. De skal holdes i god ro og orden, og man skal tale pænt til hinanden. Det står anført i "Folketingets forretningsorden", og påses af formanden eller de 4 næstformænd.

Der har tidligere været lidt problemer med sprogbrugen. Værst i den tid, hvor tinget var begunstiget med "Sømandsbossen", Preben Møller Hansen. Men også i den seneste samling har formanden i større omfang måtte gribe ind ikke mindst overfor medlemmer af Nye Borgerlige og løsgængere fra Alternativet, der en gang imellem har vanskeligt ved at finde kammertonen.

I visse sammenhænge kan debatterne virke gammeldags. Således holder man fast i visse tiltaleformer: *"Det er ikke tilladt at tiltale nogen direkte under forhandlingerne. Medlemmerne, (bortset fra ministrene) benævnes: hr. eller fru med tilføjelse af navn uden titel. Ministrene benævnes med den officielle ministertitel"*, jfr. Forretningsordenen.

Mange af mine kollegaer har for vane at fotografere i Salen, som var man kommet på en sommerudflugt. Det er ikke forbudt. Det gælder selfies, billeder af naboen, afstemningstavlen osv. Billederne uploades så på Facebook. Sådan kan man også få tiden til at gå.

Christiansborg i juli

Det vil være synd at sige, at Christiansborg syder af energi i juli måned. Stort set alle er rejst hjem – hovedsagelig i år på Danmarksferie.

Tilbage i Venstre sidder et par pressefolk, der løbende søger at servicere div. journalister. Det sker bl.a. ved at få dem videreekspereret til de folketingsmedlemmer, der i ferien har meldt sig som ”politisk ordfører”.

I uge 29 var hvervet faldet på mig, hvilket betød, at jeg fra morgen til aften skulle besvare pressehenvendelser om stort set alt – så godt, som det nu var muligt. Det blev til kommentarer om vanvidskørsel, Else, Arne, voldssager, buræg, corona-app, firing af direktøren på Serum Institutet, bådflugtninge i Grækenland, EU, kammeradvokat-kontorets vanvittige dræn i statskassen og ikke mindst en meget omtalt voldtægtssag.

Flere penge til Aalborg Universitet

I de seneste måneder har jeg i al diskretion arbejdet for flere penge til forskningen, herunder primært til AAU.

Den lidt mere udviklede forklaring er den, at Villum Fonden (Velux), der gennem årene har bevilget flere hundrede millioner til forskningen på AAU, kom til mig med et problem for fonden (og for alle andre fonde): Ifølge de gældende regler skal fonde placere 50 % af fondskapitalen i obligationer, der pt. giver omkring 0 % i rente. Med en kapital på over en milliard er dette ”bindingskrav” i den grad en belastning, når fonden med alternativ placering ville kunne få måske 5–6 %, hvilket i realiteten ville give langt flere penge til udlodning til forskningen.

Via forhandling med vor justitsminister er det lykket mig at få obligationskravet nedsat til 25 %. Det betyder, at eksempelvis Villum Fonden fremover forventer yderligere 75 mio. kr. til årlig udlodning – herunder til AAU som er stor aftager på fondsmidler. Tilsvarende lettes i sagens natur også de andre store fondes mulighed for udlodning.

Det var derfor en glad rektor på AAU, der under et møde med bl.a. fondsdirektøren, undertegnede og ledende forskere kunne kvittere for de ændrede regler og de yderligere millioner, der forventeligt kan tilgå universitetet.

Den lokale presse var indbudt, men foretrak forsidenyheden om pensionistparret, der var flyttet i sommerhus med deres hund.

Finansiering

Jeg har nået en alder og en livserfaring, der siger mig, at agter man at bruge en krone, så er det en god ide at overveje, hvorfra den skal komme. Den kan fremskaffes på forskellig vis, bl.a. via den løbende indtjening, via en forventet fremtidig indkomststigning ("råderummet"), via låneoptagelse, via besparelser på andre løbende udgifter osv.

Men finansieres, det skal udgiften, hvis vi ikke skal ende som i Ankers dage ("*på afgrundens rand*", som tidligere finansminister Knud Heinesen udtrykte det). En anden god finansminister Claus Hjort Frederiksen (V) havde faktisk et skilt på sit skrivebord, rettet mod gæsten (ofte en partifælle, der gerne ville have penge til dette eller hint lokal-projekt): "*Hvor skal pengene komme fra?*", stod der på skiltet.

Men den teori er ikke populær mere.

Vi skal bruge nogle milliarder til Arne og sikkert også til Else. Vi skal bruge rigtig mange milliarder til klima. Vi har indgået en aftale om EU-budgettet, der betyder en yderligere betaling fra Danmark på ca. 4,5 mia. kr. Og endelig har vi vel disponeret, hvad der svarer til ca. 300 mia. kr. på coronahjælp (om end det forhåbentlig bliver en engangsudgift).

Der er stort set ingen – bortset fra Venstre – der stiller Claus Hjorts gode spørgsmål, og det er dybt foruroligende ikke mindst i en tid, hvor vort bruttonationalprodukt står til at falde med mellem 5–6 % i 2020, og store dele af vort erhvervsliv er i dyb krise.

Man kunne med rette forvente, at regeringen løftede sløret for finansieringen af disse enorme udgifter.

Svindel med Nem ID

I forgangne måned har bl.a. DR1 dokumenteret flere grove eksempler på svindel med folks NemID. En person benytter bibliotekets computer, hvorpå der er installeret en dims, der opsnapper personlige koder. Svindlerne foretager herefter flere forgæves dispositioner på borgerens NemID, indtil man ved, at borgeren ikke har flere nøgler tilbage på nøglekortet. Postkassen ud for ejendommen aflures herefter, og brevet med det nye kort opsnappes på en eller anden måde, hvorefter mareridtet begynder.

Der er efterhånden utallige eksempler på måder, hvorpå uskyldige mennesker bliver rodet ind i denne svindel. Der ringes til en borger fra *"Østjyllands Politi"* vedrørende svindel på borgerens konto. Den "betjent", der ringer, skal lige bruge NemID-nøglen. Borgeren kontrollerer, at det telefonnummer, der ringes fra, i virkeligheden tilhører Østjyllands Politi og hopper således på svindelen (der også inkluderer svindel med nummer-visningen).

Konsekvenserne af den pågældende aktivitet er meget belastende for de uskyldige borgere, der bliver ofre. Der bestilles varer, der lånes penge osv., osv. I de tilfælde, hvor svindlerne optager lån i den pågældende borgers navn, vil vedkommende sjældent hæfte herfor (det er bankens risiko), hvilket visse pengeinstitutter konsekvent undlader af gøre folk opmærksom på. Det er selvfølgelig under al kritik, idet pengeinstitutterne ganske godt ved, at kontohaveren kun hæfter, hvis vedkommende har handlet uforsigtigt ("culpøst").

Netsvindel er en af de hurtigst voksende forbrydelser, og vi er fra politisk hold nødsaget til at stramme gevældigt op. Jeg har den 27. august justitsministeren og

erhvervsministeren i samråd om problemet, ligesom det bliver et af de indsatsområder, der mandskabsmæssigt skal satses på i den aftale om politiets virksomhed for de næste 4 år, som skal forhandles i august.

Endelig undgår vi heller ikke på dette område at forhøje, de latterlige strafniveauer på området. Der er bestemt intet heri, der afskrækker nye svindlere.

Straf og strafammer

Den 6. juli 2020 havde jeg en kronik i Berlingske om det forhold, at domstolene selv ved de mest alvorlige forbrydelser, herunder grov vold, mishandling, grov svindel mv.) kun udnytter de af Folketinget vedtagne strafammer med 30 %. Det gælder eksempelvis i situationer, hvor voldsmænd har gennemført en meget voldsom mishandling og har skåret legemsdele af deres offer. Når grov vold i gentagelsestilfælde kan straffes med 9 års fængsel, ligger straffen som oftest under 3 års fængsel med udsigt til prøveløsladelse efter 2/3 af tiden.

Det er mig ubegribeligt, at vi er nået dertil. Folketinget må – uden at tage stilling i konkrete sager (det hører under domstolene) – nu vedtage normalstraffe for de relevante typetilfælde. Det skal der arbejdes på, og det bliver et centralt emne for Venstre i det kommende folketingsår.

Læs [kronikken](#) og ha' en fortsat god sommerferie.

Med venlig hilsen

Preben Bang Henriksen